

въздухътъ стана по-лекъ и по-чистъ. Послѣ бѣленицѣ, които бѣха турени за да посочатъ правий пѣть до храмътъ като бѣха исчезнали, та ставаше причина за пѣтниците да се отбиятъ отъ пѣтьтъ и сегизъ тугизъ да се скитатъ по пустинята; богътъ обаче, бѣше испратилъ гарвани, които станаха водители на скитающитѣ войници отъ правий пѣть; тѣй щото когато войската на Александра Великий зимаше мѣсто напредъ, тогазъ гарванитѣ лѣтяха съ бързина и излазваха предъ войската, а когато тя оставаше надирѣ тогазъ пакъ гарванитѣ очакваха войницитѣ. Но най чудното нѣщо споредъ както казва Калистенъ ¹⁾ е било, че въ ношно врѣме гарванитѣ съ свойтѣ си крѣсъци призоваваха скитающитѣ отъ правийтъ пѣть. Прочее, Александръ като мина пустинята, най послѣ дойде до храмътъ, а тогазъ пророкътъ на богътъ Аммона поздрави го тѣй: Р а д у и т е с е отъ страна на богътъ Аммона както отъ баща. Александръ обаче, попита пророкътъ дали е избѣгналъ нѣкой отъ убийцитѣ на баща си. Но пророкътъ му отговори да се възхвалява, защото нѣмаше смъртенъ баща; тогазъ Александръ измѣни питанието, и търсеше да се научи дали бѣ наказвалъ всичкитѣ убийци на Филиппа; попита още и за властѣта, дали т. е. богътъ му позволяваше да стани господаръ надъ всичкитѣ человекѣ. Зевсъ обаче, пророкува че ще му ста-

1). Внукъ и ученикъ на Аристотеля.